

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 151/2026-11

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa **Ladislav Kuřka – VK & spol.**, Vajnorská 1958/96, Bratislava, zastúpeného Tkáč & Partners, s.r.o., Hrnčiarska 29, Košice, proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8CoKR/49/2025 zo 16. septembra 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 12. januára 2026 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva vlastniť majetok podľa čl. 20 a základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd označeným uznesením krajského súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie o vyhlásení konkurzu na majetok sťažovateľa ako dlžníka. Navrhuje napadnuté uznesenie krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

2. Sťažovateľ bol v konaní pred všeobecnými súdmi v postavení dlžníka, na majetok ktorého súd prvej inštancie vyhlásil uznesením konkurz. Dlžník počas konania nespochybnil aktívnu vecnú legitimáciu navrhovateľa ani pluralitu veriteľov a konkurzný súd na základe predložených dôkazov dospel k záveru, že dlžník je platobne neschopný.

3. Proti tomuto uzneseniu podal sťažovateľ odvolanie, v ktorom namietal nesplnenie procesných podmienok, ako aj nesprávne posúdenie veci, pretože súd ho ako dlžníka nevyzval, resp. neoveril skutočnosť, či hospodári na poľnohospodárskej pôde. Súd tak vyhlásil konkurz v rozpore s § 205 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZKR“), podľa ktorého sa tento zákon okrem ustanovení o reštrukturalizácii nepoužije na dlžníkov hospodáriacich na poľnohospodárskej pôde v čase od 1. apríla do 30. septembra kalendárneho roku. Takisto poukázal na porušenie práva na spravodlivý proces, pretože žiadal o rozhodnutie veci s nariadením pojednávania a súd rozhodol

podľa sťažovateľa bez pojednávania. V odvolaní tiež namietal postup súdu vo vzťahu k lustrácii konania sťažovateľa pred Centrom právnej pomoci (ďalej len „CPP“). Sťažovateľ uviedol, že CPP prerušilo konanie a vyzvalo sťažovateľa na odstránenie nedostatkov svojej žiadosti, z ktorej nebolo zrejmé, čoho sa sťažovateľ pred CPP domáha, pričom táto lehota mala uplynúť až 18. apríla 2025 a súd rozhodol pred touto lehotou.

4. O odvolaní rozhodol krajský súd napadnutým uznesením tak, že uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil. Podľa krajského súdu sa na sťažovateľa nevzťahuje § 205 ZKR, pretože sťažovateľ riadne a včas netvrdil a nepreukázal, že má byť dlžníkom hospodáriacim na poľnohospodárskej pôde. Odvolací súd, poukazujúc na komentárovú literatúru, uvádza, že § 205 ZKR sa týka dlžníkov, ktorí hospodárenie na poľnohospodárskej pôde vykonávajú ako svoju rozhodujúcu činnosť, pričom tento výkon musí byť skutočný, reálny a nepostačuje, ak dlžník len deklaruje, že hospodári na poľnohospodárskej pôde, prípadne len dokladá, že má živnostenské oprávnenie na túto činnosť alebo že má prenajatú pôdu. Sťažovateľ podľa krajského súdu skutočný výkon poľnohospodárskej činnosti nepreukázal. Sťažovateľ predložil súdu len evidenciu prenájatých pozemkov a vlastných pozemkov a pripojil aj nájomnú zmluvu na prenájaté pozemky z 1. januára 2011, pričom vlastníci týchto nehnuteľností súdu uviedli, že sťažovateľom predložená nájomná zmluva už nie je od 1. apríla 2019 platná a nová nájomná zmluva na predmetné pozemky uzatvorená nebola. Navrhovateľ vyhlásenia konkurzu do spisu založil fotografiu mapy GKÚ, podľa ktorej sú uvedené pozemky trávnatými plochami. Odvolací súd nemal teda preukázané, že sťažovateľ ním označené parcely skutočne aktívne obhospodaruje ako poľnohospodár ani že ide o jeho rozhodujúcu podnikateľskú činnosť. Čo sa týka nariadenia pojednávania, súd prvej inštancie nariadil pojednávanie, ktoré na žiadosť sťažovateľa odročil. Druhej žiadosti právneho zástupcu sťažovateľa o odročenie pojednávania nevyhovel, pretože o odročenie právny zástupca požiadal dva dni pred konaním pojednávania z dôvodu potreby prípravy na pojednávanie. Súd prvej inštancie tak konal s pojednávaním, ktorého sa ale sťažovateľ z vlastnej viny nezúčastnil. Vo vzťahu ku konaniu pred CPP odvolací súd poukázal na to, že súd prvej inštancie správne zisťoval, či pred CPP neprebíha konanie, ktoré by bránilo vyhláseniu konkurzu v tejto veci, pričom uviedol, že rozhodnutie CPP o prerušení konania z dôvodu, že z podania nie je zrejmé, čoho sa sťažovateľ domáha, nie je spôsobilé privodiť iné rozhodnutie konkurzného súdu. Odvolací súd tak dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je správne a nebolo porušené právo sťažovateľa na spravodlivý proces.

5. Proti uzneseniu krajského súdu o odvolaní podal sťažovateľ túto ústavnú sťažnosť. V nej poukazuje na nesprávny záver krajského súdu, podľa ktorého má byť poľnohospodárska činnosť na účely aplikácie § 205 ZKR činnosťou rozhodujúcou. Je toho názoru, že žiadny právny predpis nemôže poľnohospodárovi zakazovať vykonávanie inej činnosti a tento názor krajského súdu považuje za taký, ktorý je v rozpore s čl. 2 ods. 3 ústavy. Vo vzťahu k nepreukázaniu aktívneho vykonávania poľnohospodárskej činnosti uviedol, že o priamu podporu z Poľnohospodárskej platobnej agentúry (ďalej len „PPA“) môžu žiadať iba poľnohospodári. Sťažovateľ uviedol, že on o túto podporu požiadal. Ak mali súdy pochybnosti, mali dopytovať aj PPA, ktorá je relevantným subjektom na poskytnutie týchto informácií. Sťažovateľ v tejto súvislosti predložil ústavnému súdu 1) evidenciu prenájatých pozemkov, 2) elektronické doručky z PPA (2x), 3) fotografiu z dátovej schránky vo vzťahu k doručenkám (2x) a nájomnú zmluvu z 1. januára 2011. Ďalej sťažovateľ poukazuje na porušenie svojich základných práv tým, že súd mu neumožnil zúčastniť sa

na pojednávaní, hoci sťažovateľ toto svoje právo vo svojom vyjadrení z 9. septembra 2024 výslovne uplatnil. Vo vzťahu ku konaniu pred CPP sťažovateľ poukazuje na to, že 19. marca 2025 mu bolo doručené rozhodnutie z 3. marca 2025, ktorým CPP prerušilo konanie a uložilo mu lehotu 30 dní na odstránenie nedostatkov svojej žiadosti. Súd prvej inštancie však vykonal lustráciu len dva dni po doručení rozhodnutia CPP o prerušení konania, pričom lehota na odstránenie nedostatkov sťažovateľovi ešte neuplynula, a teda súd prvej inštancie nedostatočne zistil skutkový stav, k čomu sa krajský súd podľa sťažovateľa v odôvodnení ani nevyjadril.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Predmetom ústavnej sťažnosti je námietka o porušení práva vlastníť majetok a práva na spravodlivý proces potvrdzujúcim uznesením krajského súdu o vyhlásení konkurzu na sťažovateľa. Ústavný súd najskôr skúmal, či proti napadnutému uzneseniu krajského súdu nebol prípustný opravný prostriedok v rámci sústavy všeobecných súdov, a dospel k záveru, že ZKR podanie dovolania vylučuje (§ 198 ods. 1 ZKR).

7. Vo vzťahu k námietke sťažovateľa týkajúcej sa nesprávnej aplikácie § 205 ZKR ústavný súd uvádza, že v právnom posúdení krajského súdu nevidí nedostatky. Ústavný súd považuje za správny názor, že pokiaľ sa sťažovateľ domáha aplikácie § 205 ZKR, musí preukázať, že skutočne vykonáva poľnohospodársku činnosť. Touto skutkovou otázkou sa krajský súd zaoberal a dospel k správne záveru, že sťažovateľ túto skutočnosť nepreukázal. Krajský súd dokazovaním zistil, že sťažovateľ nemá aktuálne ani prenajatú pôdu, na ktorej by mohol túto činnosť vykonávať, pretože vlastníci sťažovateľom označených pozemkov uviedli, že tieto pozemky sťažovateľovi aktuálne neprenajímajú. Tieto skutočnosti sťažovateľ nevyvrátil ani v ústavnej sťažnosti. Sťažovateľ predložil ústavnému súdu tú istú nájomnú zmluvu z 1. januára 2011 a nijako nevyvrátil vyjadrenie prenajímateľov (vlastníkov pozemkov), že aktuálne žiadnu nájomnú zmluvu so sťažovateľom uzatvorenú nemajú. Skúmanie vykonávanie poľnohospodárskej činnosti na účely aplikácie § 205 ZKR je skutkovou otázkou, pričom je na sťažovateľovi ako dlžníkovi, aby tvrdil a preukázal, že sa § 205 ZKR na neho vzťahuje. Ani predložené doručky PPA nie sú spôsobilé privodiť iné rozhodnutie, pretože len údajné podanie žiadosti PPA o priamu podporu nemôže preukazovať reálne vykonávanie poľnohospodárskej činnosti. Už samotný skutkový záver krajského súdu o tom, že sťažovateľ nepreukázal, že vykonáva poľnohospodársku činnosť, je postačujúci na prijatie záveru, že na sťažovateľa nemožno § 205 ZKR aplikovať. Preto je irelevantné, či nad rámec toho krajský súd uviedol, že musí ísť o rozhodujúcu činnosť. Preto tento záver krajského súdu sám osebe nemohol privodiť zásah do základných práv sťažovateľa.

8. Vo vzťahu k námietke sťažovateľa, že súd konal bez nariadenia pojednávania, ústavný súd uvádza, že ani v tomto ohľade krajský súd neposúdil postup súdu prvej inštancie nesprávne. Súd prvej inštancie pojednávanie nariadil. Pojednávanie jedenkrát odročil na žiadosť sťažovateľa. Druhej žiadosti o odročenie pojednávania dva dni pred konaním pojednávania nevyhovel, pretože dôvody, ktoré uviedol právny zástupca (potreba prípravy na pojednávanie), nepovažoval za dôležité (§ 183 ods. 1 CSP). Pokiaľ súd pojednávanie neodročí, musí strana vychádzať z toho, že pojednávanie sa bude konať, a preto je vinou sťažovateľa, že sa pojednávania, ktoré nebolo odročené, nezúčastnil, a tak sám nevyužil svoje právo zúčastniť sa pojednávania.

9. Vo vzťahu k dopytu súdu prvej inštancie na konanie pred CPP ústavný súd uvádza, že krajský súd skutkové okolnosti tohto konania vyhodnotil správne. Súd prvej inštancie dopytoval CPP z dôvodu zistenia, či pred CPP neprebíha konanie, ktoré by bránilo vyhláseniu konkurzu. Ani v konaní pred súdom prvej inštancie, ani v konaní pred krajským súdom sťažovateľ nepreukázal, že pred CPP by prebiehalo konanie, ktoré by bránilo vyhláseniu konkurzu. Sťažovateľovo poukazovanie na to, že súd prvej inštancie nepočkal na to, kým sťažovateľovi uplynie lehota na odstránenie nedostatkov jeho nezrozumiteľného podania na CPP, potom vyznieva tendenčne. Postup všeobecných súdov nemožno vyhodnotiť ako také, ktoré by smerovalo k nesprávnym alebo nedostatočným skutkovým zisteniam. Sťažovateľ ani v konaní pred krajským súdom nepreukázal, že by konanie pred CPP bránilo vyhláseniu konkurzu.

10. Za zjavne neopodstatnenú možno považovať sťažnosť, pri ktorej predbežnom prerokovaní ústavný súd nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07). Ústavný súd na základe už uvedeného odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľa ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. februára 2026

Robert Šorl
predseda senátu